Rok 1911.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 21. października 1911.

Nr. 123.

U s t a w a

z dnia 25. sierpnia 1911, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Wola Baraniecka, powiat Sambor, nowej gminy administracyjnej pod nazwą Wolica Polska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe wskutek rozparcelowania majętności tabularnej Wola Baraniecka, powiat Sambor, a stanowiące zwarty obszar, tworzyć mają nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą Wolica Polska.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w zycie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 25. sierpnia 1911.

Franciszek Józef w. r.

Wickenburg w. r.

Nr. 124.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31. lipca 1911 w sprawie aktywowania sądu obwodowego w Czortkowie w Galicyi.

Ustanowiony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899 Dz. p. p. Nr. 191, sąd obwodowy w Czortkowie, ma rozpocząć swą działalność dnia 1-go listopada 1911.

Hochenburger w. r.

Nr. 125.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. września 1911 L. XVI a. $\frac{929}{27}$/20, o zmianie granic VI. VII. i XVI. rewiru dorzecza Raby.

Ogłoszony w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1906, Nr. 88, na stronie 220, a dokonany edyktem c. k. Namiestnictwa z 25. kwietnia 1893, L. 28 883, podział dorzecza Raby na rewiry rybackie zmienia się jak następuje:

VI. rewir, obejmuje rzekę Rabę i jej dopływy — w obrębie gmin i obszarów dworskich: Myślenice, Dolna Wieś, Osieczany, Borzęta, Droginia,

Brząszczowice (część) i Brzezowa z Targoszyną (część) — od miejsca, w którem wspólna granica gmin Górna Wieś i Myślenice przecina koryto rzeki Raby, aż do miejsca, w którem przecina jej koryto linia prostopadła, przechodząca przez słup kilometrowy rzeki Raby Nr. 62, znajdujący się na lewym brzegu tej rzeki na terytoryum gminy Brząszczowice.

Rewir ten uznaje się za rewir dzierżawny.

VII. rewir, obejmuje rzekę Rabę i jej dopływy — w obrębie gimin i obszarów dworskich: Brząszczowice (część) Brzozowa (część) Dobczyce, Niezdowa, Winiary, Kunice, Stadniki, Falkowice i Gdów, tudzież ujście potoku „Krzyworzeka“ o ile płynie na terytoryum gminy Winiary — od miejsca, w którem przecina tę rzekę linia prostopadła do jej koryta, przechodzącą przez słup kilometrowy rzeki Raby Nr. 62, znajdujący się na lewym brzegu tej rzeki na terytoryum gminy Brząszczowice, aż do granicy gmin Gdów i Marszownica.

Rewir ten uznaje się za rewir dzierżawny.

XVI. rewir, obejmuje potok „Krzyworzekę“ oraz jego dopływy — w obrębie gmin i obszarów dworskich: Wierzbanowa, Wiśniowa, Poznachowice, Czasław, Poznachowice górne, Raciechowice, Krzyworzeka, Kędzierzyska, Skrzynka i Stadniki — od źródeł, do granicy gmin Skrzynka i Stadniki z jednej a Winiary z drugiej strony.

Rewir ten uznaje się za rewir dzierżawny.

Zresztą edykt c. k. Namiestnictwa z 25. kwietnia 1893, L. 28.883, pozostaje niezmieniony.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 126.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z 23. sierpnia 1911 L. VIII a. 1322/1, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 223, o regulacyi potoku Siwki od jazu w Hołyniu do Kałusza ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 21. lipca 1910 L. 8414.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 223, o regulacyi potoku Siwki od jazu w Hołyniu do Kałusza.

§ 1.

Regulacya potoku Siwki od jazu w Hołyniu do Kałusza jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl § 6. ustawy z dnia 3. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 223, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1908 zatwierdzony reskryptem Ministerstwa rolnictwa z 24. stycznia 1910 L 3013, który preliminuje koszta robót na 1,340.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. Regulacyę potoku Siwki na długości 12.350 km w gminach katastralnych Hołyń, Siwka kałuska i Kałusz;
2. Obwałowanie Siwki na długości 8060 km.;
3. Budowę 3 mostów żelazno-betonowych II. klasy, 2 mostów żelaznobetonowych na drogach polnych III. klasy i 1 kładki żelazno-betonowej;
4. Budowę 1 jazu samoczynnego klapowego i 2 jazów stałych;
5. Budowę 3 szluz betonowych o 2 otworach, 5 szluz o 1 otworze i 1 przepustu betonowego w wałach ochronnych;
6. Utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat siedm i trwać ma od wiosny 1910 do jesieni 1916.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na potoku Siwce.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3. powołanej ustawy.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 powołanej ustawy datki krajowe i państwa mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 30% datek funduszu krajowego w kwocie maksymalnej 402.000 koron w siedmiu ratach rocznych od r. 1910 do r. 1916 z których pierwsza rata wynosić ma 42.000 koron sześć następnych zaś rat po 60.000 koron.

b) 50% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie maksymalnej 670.000 koron z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w siedmiu ratach rocznych od r. 1910 do r. 1916 z których pierwsza rata wynosić ma 70.000 koron sześć następnych zaś rat po 100.000 koron.

c) 20% państwowej administracyi salin w kwocie maksymalnej 268.000 koron w siedmiu ratach rocznych od r. 1910 do r. 1916 z których pierwsza rata wynosić ma 28.000 koron sześć następnych zaś rat po 40.000 koron.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§ 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownika budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania osobistość zaufania godną i obznajmioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast

dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały miesięczny dodatek budowlany, a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K.

b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K.

c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K.

d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części powyższej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej poza polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży wedle wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 50 h za 1 km. przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 koron dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownik budowy do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, odpowiedzialny jest wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownik budowy przeprowadza zdjęcia terenu, sporządza warunki budowy i dostawy, przeprowadza rozprawy ofertowe, przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawiera z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownik budowy podnosi asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdza i podpisuje wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzi sam, lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki swych korespodencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołącza wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej, co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów, lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak przekopów, skarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntow, liczb parcel rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania winien kierownik budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem

nieruchomości, lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

Wrazie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń, należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (Funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, robota zaś za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia budowy prowadzi kierownik budowy dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. Stan powietrza;

2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3. liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur;

4. oznaczenie miejsc, w których wykonuje się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

5. odbiór materyałów budowlanych;

6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą.

7. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamkniętym, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 13.

Administracyi Państwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich wyjaśnień delegatom Administracyi Państwa. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający. W tej komisyi weźmie ewentualnie udział delegowany przez c. k. Ministerstwo rolnictwa urzędnik techniczny i w tym celu należy wcześnie zawiadamiać Ministerstwo rolnictwa gdzie i kiedy zbierze się komisya.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny. Protokół kolauda-

cyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa a dopiero wtedy kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

§ 15.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdoczesnego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników na wypadek choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz p. p. Nr. 33, osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tego zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa Instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 127.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 24. sierpnia 1911 w sprawie przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Sapohów do okręgu Sądu powiatowego w Borszczowie.

Na podstawie ustawy z 11. czerwca 1868 Dz. p. p. Nr. 59. wydziela się gminę i obszar dworski Sapohów z okręgu Sądu powiatowego w Mielnicy i przydziela się je do okręgu Sądu powiatowego w Borszczowie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1912.

Hochenburger w. r.

Nr. 128.

Ustawa

z dnia 14. września 1911 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 300.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Buczaczu zezwala się w myśl § 24 ustawy o reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 300.000 K na wybudowanie i urządzenie szpitala powszechnego w Buczaczu.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 14. września 1911.

Franciszek Józef w. r.

Meyer w. r. **Wickenburg** w. r.

Nr. 129.

Ustawa

z dnia 14. września 1911 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Limanowej na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 25.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Limanowej zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 25.000 K na dokończenie budowy drogi gminnej I. klasy z Młynnego do Ujanowic.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 14. września 1911.

Franciszek Józef w. r.

Meyer w. r. **Wickenburg** w. r.

Nr. 130.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. września 1911 L. 119.861/11, w przedmiocie zezwolenia gminie Gromnik, powiat Tarnów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Gromnik pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1910 Dz. u kr. Nr. 231, następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 15 (piętnaście) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 15 (piętnaście) K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 9 (dziewięć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4. od jednego hektolitra miodu i nalewek miodowych po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Gromnik.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 131.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. września 1911 L. 121.410/11, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Brzeżanach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Brzeżanach dla dorosłych na 1 K 76 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 88 h dziennie, począwszy od 1. października 1911 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 132.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. września 1911 L. 121.407/11, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Żywcu.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Żywcu dla dorosłych na 1 K 40 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 70 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1912 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 133.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. września 1911 L. 121.412/11, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Stanisławowie.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Stanisławowie dla dorosłych na 1 K 30 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 66 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1912 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 134.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. września 1911 L. 121.409/11, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Czortkowie.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47. ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Czortkowie dla dorosłych na 1 K 70 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 86 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1912 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r,

Nr. 135.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. września 1911 L. 121.408/11, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Gorlicach.

Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47. ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Gorlicach dla dorosłych na 1 K 60 h. a dla dzieci do lat 7-miu na 80 h dziennie, począwszy od 1. października 1911 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.